

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/13663 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 25 april 2007 in
het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 november 2006 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld.

Bij uitspraak van 25 april 2007, verzonden op 27 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het door appellant ingestelde beroep tegen het voortduren van de vrijheidsontneming ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

Tegen deze uitspraak heeft appellant per faxbericht, bij de Raad van State binnengekomen op 4 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Het hoger-beroepschrift is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde bij artikel 70, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, wordt in afwijking van de artikelen 2:1 en 8:24 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) het hoger beroep ingesteld door de vreemdeling in persoon, zijn wettelijke vertegenwoordiger, zijn bijzondere gemachtigde of een advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

Ingevolge artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan enig bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Van een gebrek in vorenbedoelde zin is sprake, indien de advocaat die het hoger-beroepschrift heeft ondertekend niet de in artikel 70, eerste lid, van de Vw 2000 gebezigde bewoordingen heeft gevolgd en met name niet heeft vermeld dat de volmacht betrekking heeft op het instellen van het hoger beroep. Naar hun aard immers vergen formele ontvankelijkheidsvereisten een uniforme en strikte toepassing, opdat geen afbreuk wordt gedaan aan de gelijkheid wat betreft de toegang tot de appèlrechter.

2.3. De eerste bladzijde van het uitsluitend per faxbericht verzonden hoger-beroepschrift is onvolledig ontvangen. Uit deze bladzijde noch uit de overige bladzijden van het hoger-beroepschrift blijkt dat degene die het heeft ondertekend, bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep.

2.4. Het hoger beroep is, gelet op voormelde wettelijke bepalingen, diensgevolge kennelijk niet-ontvankelijk.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Lid van de enkelvoudige kamer

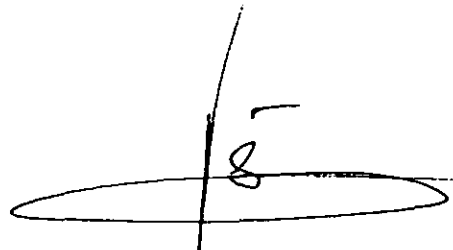
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 mei 2007

53-558.

Verzonden: 31 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Piet Hein Hillen**• advocaat •**

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State

PER FAX: 070 365 13 80

Hoger beroepschrift

Tilburg, 4 mei 2007
Inzake:

Edelgrootachtbare Heer, Vrouwe

RAAD VAN STATE	
INZAKEN	
2682-C	
4 MEI 2007	
ZAAKNR. 200703167	
AAN:	V S
BEHANDELD: DD:	PAS:

- Postadres:
Postbus 366
5000 AJ Tilburg
- Telefoon:
013 - 468 74 88
- Fax:
013 - 468 74 87
- E-mail:
for_n_affair@lawyer.com
- Bezoekadres:
Bredaseweg 257
(hoek Ringbaan West)

Namens _____ geboren op _____ Burger van India, thans verblijvende te _____
04-05-2007 11:57 0134687487 98%

P. 01

Piet Hein Hillen

• advocaat •

Voor kennisneming van een appel in weerwil van het bij artikel 84, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan grond bestaan, indien sprake is van ernstige schending van goede procesorde, dan wel van fundamentele rechtsbeginselen, zodanig dat van een eerlijk proces geen sprake is.

Appellant toont in dit appelschrift aan dat de rechtbank in haar uitspraak, althans de procedure die tot deze uitspraak heeft geleid, de goede procesorde ernstig heeft geschonden én dat sprake is van schending van het fundamenteel rechtsbeginsel van het verkrijgen van een spoedige beslissing.

Grief 1

Door appellant werd op 28 maart 2007 beroep ingesteld tegen het voortduren van de maatregel vreemdelingenbewaring.

Op 30 maart 2007 zond verweerder de voortgangsrapportage (model M120) zowel naar de rechtbank als naar gemachtigde van appellant.

De reactie op de voortgangsrapportage –waarin tevens de gronden van het beroep werden aangevuld- werd op 2 april 2007 verzonden.

In de gronden van het beroep werd slechts geklaagd over het ontbreken van zicht op uitzetting en het onvoldoende voortvarend handelen van verweerder.

Het had de rechtbank dan ook duidelijk moeten zijn dat het een zeer eenvoudige zaak betrof.

Eerst op 18 april 2007 verzond de rechtbank een uitnodiging voor de zitting welke op 24 april 2007 plaats vond.

De uitspraak is door de rechtbank gedaan op 25 april 2007, verzonden op 27 april 2007 en ontvangen op 1 mei 2007.

Appellant stelt dat de rechtbank geen spoedige beslissing genomen heeft zoals bedoeld in artikel 5, vierde lid, van het EVRM.

Het vereiste van een spoedige beslissing is vastgelegd in de Eerste Titel van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

Artikel 1 van het EVRM luidt:

De Hoge Verdragsluitende Partijen verzekeren een ieder die ressorteert onder haar rechtsmacht de rechten en vrijheden die zijn vastgesteld in de Eerste Titel van dit Verdrag.

Het recht op een spoedige beslissing is dan ook een fundamenteel rechtsbeginsel gelet op de plaatsing in de Eerste Titel van het EVRM.

Appellant stelt zich op het standpunt dat –gegeven de betrekkelijke eenvoud van de zaak- het doen van uitspraak 28 dagen na het indienen van een beroepschrift niet een spoedige beslissing is.

Appellant merkt op dat hij op geen enkele wijze verantwoordelijk is voor de traagheid waarmee de rechtbank de procedure ter hand genomen heeft.

Piet Hein Hillen

• advocaat •

Appellant heeft bij fax van 19 april 2007 de rechtbank reeds op de schending van artikel 5, vierde lid van het EVRM gewezen.

Nu artikel 5, vierde lid van het EVRM geschonden is heeft de rechtbank ten onrechte het beroep niet gegrond verklaard.

Grief 2

De rechtbank heeft zich bij de beoordeling van het beroep op schending van artikel 5, vierde lid van het EVRM, beperkt tot de vraag of het tijdsverloop tussen de sluiting van het vooronderzoek en de behandeling ter zitting is strijd is met artikel 5, vierde lid van het EVRM.

De rechtbank hanteert hier een verkeerde maatstaf nu voor een beoordeling van de schending van artikel 5, vierde lid, van het EVRM beoordeeld moet worden het tijdsverloop tussen indiening van het beroepschrift en de datum waarop uitspraak wordt gedaan.

Niet alleen hanteert de rechtbank een verkeerd beoordelingskader, zij treedt aldus ook buiten de grenzen van artikel 8:69 van de Awb.

Door appellant is in de gronden zoals aangevuld bij fax van 19 april 2007 immers slecht gewezen op het tijdsverloop gelegen tussen datum indiening van het beroepschrift en de (vermoedelijke) datum waarop uitspraak gedaan zou worden.

Door het beroep ten onrechte te beperken tot de vraag of de termijn gelegen tussen datum sluiting van het vooronderzoek en de datum van de behandeling ter zitting heeft de rechtbank géén uitspraak gedaan op de grondslag van het beroepschrift en de overgelegde stukken.

Daarenboven is het zo dat een behandeling ter zitting (speedy trail) niets zegt over de termijn waarbinnen uitspraak wordt gedaan (speedily descission).

Het beperkt beoordelen van de gronden van het beroep en het aldus buiten beschouwing laten van evident belangrijke elementen met betrekking tot een gestelde verdragsschending –zeker daar waar de rechtbank zelf een verwijt wordt gemaakt- is een schending van de goede procesorde.

Artikel 8:69 van de Awb is een essentiële bepaling voor een goed procesverloop. Schending van dit artikel rechtvaardigt doorbreking van het appelverbod.

CONCLUSIE

Appellant concludeert dan ook tot gegrondverklaring van het hoger beroep met toekenning van schadevergoeding.

Er op vertrouwende u hiermee voldoende te hebben ingelicht, teken ik,

met vriendelijke groet,

P. H. Hillen